

Львівська
Педагогічна
Спільнота

**МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ЛЮДИНА І СУЧАСНЕ СУСПІЛЬСТВО:
ПРОБЛЕМИ ПЕДАГОГІКИ
ТА ПСИХОЛОГІЇ»**

2-3 березня 2012

ЛЬВІВ 2012

СЕКЦІЯ 4. СОЦІАЛЬНА І ЮРИДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ	58
Козачук З. І.	58
ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ СТУДЕНТІВ ДО СІМЕЙНОГО ЖИТТЯ	
Малєєв Д. В.	59
ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ НАДІЙНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ	
ПАТРУЛЬНО-ПОСТОВОЇ СЛУЖБИ МЛІЦІЇ (ППСМ)	
СЕКЦІЯ 5. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ МІЖЕТНІЧНИХ І	
МІЖКУЛЬТУРНИХ ВІДНОСИН.....	62
Vakhov I. S.	62
INTERCULTURAL COMMUNICATION AS A MEANS OF DEVELOPING	
STUDENTS' GENERAL COMPETENCE	
Каминін М. І., Затворнюк О. М.	63
ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ МАСОВОЇ КУЛЬТУРИ	
Уразова С. В.	65
ТЕСТУВАННЯ ЯК ОДИН З МЕТОДІВ ДІАГНОСТИКИ РІВНЯ	
ІНФОРМАЦІЙНОЇ ГРАМОТНОСТІ	
СЕКЦІЯ 6. ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА	68
Дяченко С. В.	68
НАЦІОНАЛЬНА ОСВІТА В КОНТЕКСТІ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ЗМІН	
СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ	
Карловас О. А.	70
ФОРМУВАННЯ ЦІЛІСНОЇ ОСОБИСТОСТІ В ПРОЦЕСІ ЕСТЕТИЗАЦІЇ	
ОСВІТИ	
Кисельова І. І.	71
ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА У НАВЧАННІ	
ІНОЗЕМНИХ МОВ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ СТУДЕНТІВ	
ПЕДАГОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	
Коляда Т. В.	73
ЕЛІТАРНА СЕРЕДНЯ ОСВІТА У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВА	
УКРАЇНИ	
Комар І. В., Чабанюк Марія.....	74
ХАРАКТЕРИСТИКА ПЕРІОДУ РАНЬОЇ ЮНОСТІ У КОНТЕКСТІ	
ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВИХ ПЕРСПЕКТИВ	
Кравченко К. А.	75
ХАРАКТЕРНІ РИСИ ІСТОРИЧНОГО РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ	
НІМЕЧЧИНИ	
Крамаренко А. М.	77
СИНЕРГЕТИЧНИЙ ПІДХІД ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ	
СОЦІОПРИРОДНИХ ЦІННОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ПОЧАТКОВОЇ	
ОСВІТИ	
Мороз Л. І.	79
ЕКОНОМІЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	
ЯК БАЗА РОЗВИТКУ ЇХ ПРОФЕСІЙНОГО МИСЛЕННЯ	
Околович О. В.	80
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	

5. Інтелектуальний негативізм, безпосереднім вираженням якого є суттєве перетворення в людини негнпливих думок стосовно яких-небудь нововведень за відсутності чи без достатнього аналізу їхньої необхідності.

6. Антиінтелектуалізм, який виявляється у відсутності в деяких людей "смаку" до розумової роботи, у несумісності з інтелектуально розвиненими людьми.

Саме тому виникає необхідність у такому спеціалісті, такій особистості, котра б мала сформовану естетичну сферу. Як зазначає Храпченко М., у процесі праці та виробництва "суть справи полягає зовсім не в самому процесі прикладання сил людини до природних явищ, а в її характері, результатах" [7, с.177]. Таким чином, постає не просто проблема професійно підготовленого суб'єкта виробництва, а цілісної людини. І формування її цілісності має розпочинатися не на виробництві й не після закінчення вищої школи.

Поняття всебічності та цілісності особистості дуже часто ототожнюють, хоча вони позначають різні, але й пов'язані явища.

Усебічність особистості являє собою систему її здібностей, що формуються та реалізуються в різноманітній діяльності. Це не всезнання й навіть не багатознання, а певна якість, що всотує в себе єдність фізичного та інтелектуального розвитку, поєднання наукового та філософського світогляду з необхідністю спеціалізації, несумісною ані з поверховим дилетантизмом, ані з професійною вузькістю. В системі всебічної особистості органічно пов'язані знання з високою моральною, естетичною та художньою культурою [1, с.139-140].

Цілісність особистості передбачає єдине соціальне підґрунтя для всебічного вияву та розвитку, її життєдіяльності в суспільстві, усунення розриву між свідомістю та поведінкою. Отже, цілісність пов'язана з виявами особистості, з її практикою – суспільною, виробничою, художньою тощо. Тобто цілісність особистості можна розглядати і як свободу, і як майстерність, коли будь-яка діяльність є умовою для естетичної насолоди, естетичного початку в праці, так само як і для творчості, оскільки естетичне ставлення являє собою спосіб діяльності, що виник на основі праці, метою якої є вираження людиною своїх сутнісних сил, своїх творчих здібностей.

Цілісність і всебічність особистості стає запорукою здійснення естетичного початку в праці, а естетичне ставлення суб'єкта до праці – атрибутом цілісної особистості.

Література:

1. Буева Л.П. Человек: деятельность и общение. – М.: Мысль, 1978. – С.139-140.
2. Жданова С.Н. Концептуальные основы эстетического освоения мира учащимися в системе дополнительного образования // Вестник ОГУ. – № 6. – 2006. – Т.1. – С.101-102.
3. Луи де Бройль. По тропам науки. – М.: Иностранная литература, 1962. – С.290.
4. Солодовникова О.В. Эстетизация современной культуры и формы её представления: Дис.к.филос.н. – Томск, 2002. – С.45.
5. Тарасенко Г.С. Екологічна естетика в системі професійної підготовки вчителя: Монографія. (Методологічний аспект). – Вінниця: ВАТ "Вінноблдрукарня", 1997. – С.4-5.
6. Уайтхед. Искусство и дети. – М.: Прогресс, 1978. – С.12.
7. Храпченко М.Б. Горизонты художественного образа. – М.: Художлит., 1982. – С.177.
8. Чигиринская Н.В. Формирование экономической культуры инженера в системе высшего профессионального образования: Автореф. дис.д-ра пед.н. – Волгоград, 2010. – С.5.

Кисельова І. І.

викладач

кафедри англійської мови

Гуманітарного інституту Київського університету імені Бориса Грінченка

м. Київ, Україна

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Соціально-економічні й політичні зміни в суспільстві, зміцнення державності України, входження її в цивілізоване світове співтовариство викликали необхідність реформування національної системи вищої освіти. Україна чітко визначила орієнтир на входження в освітній науковий простір Європи, здійснює модернізацію освітньої діяльності в контексті європейських вимог. Одним з передумов входження України до єдиної Європейської зони вищої освіти є реалізація системою вищої освіти України ідей Болонського процесу. Метою сучасної педагогіки є забезпечення всебічного розвитку людини як особистості і найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей, виховання високих моральних якостей. З переходом на навчання за кредитно-модульною системою створюються умови для формування високоосвічених фахівців інтелектуально-розвинених та творчо мислячих. Інтернаціоналізація суспільного життя робить іноземну мову необхідною. Вона стає дивим чинником соціально-економічного, науково-технічного й загальнокультурного прогресу

суспільства, що підвищує статус іноземної мови як галузі освіти [4, с. 241]. При цьому значна увага має приділятися індивідуальній роботі зі студентами.

Проблему підвищення ефективності навчального процесу шляхом індивідуального підходу до навчання, а також індивідуалізації навчання як засобу формування комунікативної компетенції тих, хто навчається, досліджували А. Алексток, Ю. Бабанський, І. Бех, А. Вербицький, М. Гусякова, О. Єфремова, О. Леонтьєв, О. Степанова, П. Сікорський та інші.

Навчання студентів педагогічних спеціальностей іноземної мови в ВНЗ має свою специфіку як стосовно цілей навчання, так і стосовно вибору методів та прийомів роботи в процесі професійної підготовки. Провідним напрямом в оволодінні іноземною мовою є здобуття тими, хто навчається, такого рівня комунікативної компетенції, який дозволить би користуватися іноземною мовою у педагогічній професійній діяльності, оскільки по закінченні навчання підготовлені спеціалісти працюватимуть в освітніх навчальних закладах країни (школах, училищах, гімназіях, тощо).

І.Бех зазначає, що умовою і засобом реалізації професії є людина – професіонал, в особистості якої, з одного боку, втілюється те спільне, що характерне для будь-якого працівника, який зайнятий даним видом праці, з іншого – індивідуальне, привнесеє ним самим у кожний аспект професійної діяльності [1, с. 159].

Індивідуального підходу вимагають не тільки ті студенти, яким іноземна мова дається важко. Треба пам'ятати, що кожен студент має навчальну потребу в особистісному підході. Під час індивідуальної роботи діагностуються потенційні можливості та найближчі перспективи розвитку студентів. Диференціація у вузівському навчанні як спосіб індивідуалізації навчально-пізнавальної діяльності передбачає:

1. диференціацію змісту навчання;

2. диференціацію самого процесу навчання у навчально-пізнавальній діяльності тих, хто навчається.

Особливістю студентських груп педагогічних спеціальностей („Фізичне виховання”, „Дошкільна освіта”, „Початкова освіта”, „Соціальна педагогіка”, „Музичне мистецтво”, „Образотворче мистецтво”, „Інформатика”, „Історія” та ін.), які вивчають іноземну (англійську) мову за професійним спрямуванням є різний рівень підготовки з іноземної мови на попередніх етапах навчання. Засвоєння структури мови відтворюється в типових комунікативних контекстах і основних видах мовленнєвої діяльності: слуханні, говорінні, читанні та письмі. Викладачу слід підбирати різного роду ситуативні вправи з різних видів мовленнєвої діяльності, щоб „сильні” студенти змогли якнайкраще представити свої знання з тієї чи іншої теми, а „слабкі” студенти не відчували себе некомфортно і мали змогу теж брати участь у навчальному процесі і підвищити рівень своїх знань, вмінь та навичок. Ефективність навчання іноземній мові значною мірою залежить від чіткої і гнучкої організації навчального процесу на практичному занятті, від умінь педагога враховувати індивідуальні особливості кожного студента і реальне засвоєння ним конкретного програмного матеріалу.

Відомо, що іншомовні здібності є одним з основних факторів, що забезпечують успішність засвоєння іноземної мови, і тому проблема урахування індивідуальних особливостей студентів є однією з центральних при навчанні іноземним мовам. Отже задача викладача:

1. Забезпечити студентів завданнями з різних видів мовленнєвої діяльності, враховуючи їх здібності та рівень підготовки з іноземної мови з метою зацікавлення їх в прийнятті участі в навчальному процесі.

2. Підбирати ситуації з педагогічно значущими завданнями, які стимулювали б педагогічну творчість, самоаналіз педагогічних здібностей та їх розвиток.

3. Ситуації повинні бути пов'язані з педагогічною діяльністю в залежності від фаху підготовки. Ці ситуації є зрозумілі для студентів (вони проходять педагогічну практику в навчальних закладах міста), а також орієнтовані на їх майбутню роботу з учнями.

Важливим елементом цих завдань є їх цікаве оформлення, створення ситуації успіху, разом із тим кожне завдання сприяє внутрішньому самоаналізу моделей поведінки, з'ясуванню причин складності та пошуку шляхів їх розв'язання.

Література:

1. Бех І.Д. Становлення професіонала в сучасних соціальних умовах //Педагогіка толерантності. – 2001. - №3-4 - С.157-162.
2. Бородіна Г.І. Комунікативно-орієнтовне навчання іноземної мови у немовному вузі. //Навчання іноземних мов у вищих навчальних закладах. Іноземні мови 2005. - №2 – С.28-30.
3. Закон України „Про вищу освіту. Науково-практичний коментар. За загальною редакцією Кременя В.Г. – К., - 2002. – 323с.
4. Насонова Н.А. Передача інформації в процесі вивчення іноземної мови / Н.А. Насонова // Проблеми гуманізму і освіти: зб. матеріалів наук.-метод. конф., м. Вінниця, 21-22 травня 2002 р. В 2-х томах. Том 2. – Вінниця: Універсам – Вінниця, 2002. - С.241-243.
5. Педагогічна Майстерність: Підручник /І.А. Зязюн, Л.В.Крамущенко, І.Ф.Кривонос та ін.; За ред. І.А.Зязюна. – Вища шк., 1997. – 349 с.іл.
6. Скрипка Л.І.Б Бондаренко О.М. та ін. Індивідуальна робота зі студентами. //Інноваційні технології навчання. – К.: „Вища школа”. -2005. – С.131-142.